

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XII. Die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Letum.
lis narratio, quâ dicebat; sibi per quietem visum lectulum holoserico, aureo, floridoque paratu pretiosè instructum; cumquè interrogaret cuiusnam sponso cælestis ille thalamus pararetur; audiuit, parari cuidam virtute insigni tunc è vita migranti. Hoc responso accepto experrecta, illic è gr̄is nostri campani mortuale signum pro mortuo quopiam, de moie dari au-

diuit; cumquè Patris Theodori vitâ tunc functi signum illud esse certior esset facta, facilè interpretata est, requiem æternam in aurei ac floridi illius lectuli symbolo Patri Theodoro esse paratam. Neque alienum id esse à vero credidère ij quibus tam Sanctimonialis illius quàm Patris Theodori virtus perspecta est.

Mori.

XII DIE NOVEMBRIS.

P. FRANCISCUS PARVVS IOANNES
DE HERRERA.

feu NICOLAUS

ODOENVS. COAD.

12. Nouéb. Hispanus Hispal. 1600. ætat. 66. Soc. 27.

Oratio.
Feruar.
Oratio.
Charitat.
Nobilitate, eruditione, atque armis in Africa & India (vbi suis expensis militem duxit) illustris cum esset, Limæ anno ætatis vndequadagesimo se Iesu antesignano addixit in Societate in qua tam flagranter rem gessit, vt inuidus & immundus genius illum variè ab ardore illo abducere molitus sit; & cum nil posset, infictis etiam plagis malè illum habuerit. At ille animo semper sibi præsentissimo, atque imperterrito nihil de flagrantia sua omisit. Orantem aliquando aggressus, eum pilæ instar in angulum sui conclauis abiecit. At ille vincendi, atque plus in eo proficendi occasione inde acceptâ quò exercebatur magis, eò se magis orandi ac virtutum studio addicebat. Ab Anglis hæreticis aliquando multa tulit, etiam verbera; eò quòd è Societate esset heterodoxis adèd inimicâ. Postea in peste Hispalensi anno 1599. heroicam operam nauauit Deo & charitati.

Hic in Anglia sub adscito Ioannis Parui nomine latuit, & in pusillo corpore magnam animi vim ostendit. Excelluit ingenio ad inueniendum, accommodandumque latebras in quibus delitescerent Patres, & sacer apparatus. Non semel in carcere, carenâ grauis, colaphos, inedia, & alia perpeffus est quæ hæreticus furor in Catholicos exercet cum rerum potiuntur hæretici. Cilicium tamen, idque persanè asperum, nunquam à corpore deponere. Per tres ipsas horas tortus, pependit ferro onustus; sed nihil quod fidei, nihil quod fidelibus noxæ foret dixit, aut admisit. Eâ fuit modestiâ, vt velut indignus Coadiutoris nomine, semper se pro Patrum famulo potiùs quàm Coadiutore haberi optaret. Cum iterum captiuus teneretur; scireturque quàm nobilis cæcarum latebrarum artifex esset, miris, longis, inuisitatis per septem horas ipsas tormentis excarnificatus est per continuatos plures dies, visceribus ipsis fluentibus. Ita fortissima, & innocentia

Anglus Londini. 12. Nou. 1606.

*Fidel.**Mortific.**Humil.*

centiâ magnisque virtutibus diues illa anima lacerum corpus memorabili sine deferuit.

P. FABIVS

DE FABIIS.

Scelus Roma. 12.
Nou. 1615.
Erat. 74.
Societ. 48.

Vita comm.
Mors.

Humil.

Mortific.

Lingua.

Regula.

Diligentiſſimus fuit in omni diſci-
plinæ communis accuracione
perfectè numeris omnibus, vbique, ac
ſemper implendâ. inde illi ſingulare
probitatis excellæ nomen, ſiue rege-
ret, ſiue regeretur. Semper erat Fa-
bius quocumque, quacumque ad ma-
iorem, minorem, vel nullam rectio-
nem adhiberetur. Eius mortui gloriam
ſibi videre eſt viſus P. Iulius Mancin-
nellus inſtar cæli ſereni, ſed ſtellis
pretioſè diſtincti, ac hæreditatis o-
pulentæ, quam in Deo acquiſiuerit.
Mirabile in eo ſtudium fuit humilita-
tis, cui forma puſilli corporis contem-
ptioni peridonea vt ſeruiret, faciebat
id ipſe ſtudioſè. Pro Coadiutore ha-
beri ab ignotis gaudebat. Nunquam
à ſeipſo alius eſt viſus in vſo caſu im-
pronſo ſeu læto, ſeu trifti. Particula-
tim in ſingulis ſibi attentus, aded ſe
totum peruicerat, vt nihil iam ſuper-
eſſet, in quo ſe vinceret. Verborum
tam parcus fuit, vt vix fuerit, qui cum
illo ea in virtute conferri poſſet, ſilen-
tij adminiculo. Vnde dicebatur; iis
quæ ille diceret detrahi nihil poſſe, vel
addi: aded caſtigatè ſingula iam ante
expenderat. Magiſter Nouitiorum Re-
ctor Prouincialis, Secretarius, Aſſi-
ſtens, vbique ac ſemper Societatis vi-
ua lex dicebatur, tam altè regulas mo-
ribus totis combiberat, ne per incon-
ſiderantiam quidem vllius oblaſcæ
reus; circa minimas tamen maiore ſtu-
dio erat attentus, vt pote negligentia
magis obnoxias. Tyronem à blaſphe-
miæ ſpiritu repentè liberaſſe fama eſt
cum ſteſtere iuſſo ſignum crucis im-

preſſit. A tauro ferbente cornibus
malè acceptus, cum moneretur ad
ſancti Xauerij brachium tunc allatum
votum conciperet, negauit ſe valeru-
dinem miraculo quaſitam velle: mal-
le, quod malit Deus.

P. ANTONIVS

FERNANDEZ.

Alphonſi Mendez Æthiopiæ Pa-
triarchæ Vicarius Generalis, qui
illum prolixè laudat ab eximio cultu
Deiparæ: quem ille amorem & cul-
tum ornabat in ſigni corporis vexatio-
ne. Tertiâ poſt mediam noctem horâ
ſurgebat à ſomno, & ſe flagris inele-
menter verberans, animum ad ora-
tionem præparabat. Totos quindecim
dies ante feſtum S. Michaëlis in Se-
ptembri, totidem ante diem Aſſum-
ptæ in calum Deiparæ ieiunio dedi-
cabat. Fama eſt illum in oratione rep-
ertum duobus cubitis à terra ſubli-
mem.

P. PHILIPPVS

STREIDT.

Totam mentem linguam, tempus
Deo conſecrârat, vbique Diuinis
inrentus, vſque ad Sancti nomen vul-
go illi datum. P. Martinus Stredonius
Prouincialis, vir eximia probitatis, fa-
mâ notus, de illo inter plura ita ſcri-
bit: *Nullam diei horam quâ non totam
animam in Deum refleſteret, ipſe vnquam
elaſam eſſe exploratiſſimum eſt. Altè ſibi
impreſſerat eo die, quo examen parti-
culare negligeret, ſe nec dignum pa-
ne religioſo, nec filium Societatis eſ-
ſe; ſed ſalutis & perfectionis ſuæ in-
curium ſecularem. Beatiffimam Virgi-
nem ingenioſis pietatis induſtriis ve-
nerabatur: cuius præſidio vitæ inno-
centiam*

Lufitanus
Goz. 12.
Nou. 1644.
Erat. 71.
Societ. 11.
B. V.
Mortific.

Oratio.

B. V.

Ieiun.

Oratio.

Bohemus
Brunz. 14.
Nou. 1644.
Erat. 44.
Societ. 19.

Examen.
partie.

B. V.

Mortificat.

centiam creditur conseruasse. Plus quam virginalis illi modestia, & pro lectulo ab annis aliquot nihil aliud nisi stramen. Hæc ibi, & his plura, quæ in accuratissimæ disciplinæ quâ superiore, qua subdito laudari solent, de P. Philippo adfert Stredonius.

P. IOANNES WEYER.

Germanus Nouesij 12. Nou. 1678.

Charitas.

Euchar.

Collegia.

Obedientia, & charitās illum ad omnia, licet humilia, & difficilia, promptum reddebant ad nutum cuiuslibet, quicquid rogaretur aut iuberetur, idque animo pacato vbique ac semper sibi simillimo. Duo, vel tria sacra audiebat quoridie: à mensa Christum prius inuisebat & alloquebatur, ac sua ei verba & facta omnia offerebat prius quam ad colloquendam cum aliis pro more accederet. Preces insigni demissi animi specie,

non nisi fixis humi genibus exequabatur: in cubiculo quoque piis libris legendis cum reuerentia & pietate tanta operam dare notatus, vt pium ac sacrum quidpiam legens vel scribens id flexis genibus faceret coram Deo suo supplex ac pius. Vt corde mundiore oraret, legeret, scriberet, ac diuina tractaret, conscientiam confessione quotidianâ perpurgabat. Bis tercie in hebdomadâ (non nunquam quotidie sæpius) ferreâ catenulâ in se per diu & inclementer sæuiebat: & si quid in mensa palato magis arrideret, vix libebat. Sabbato à cœna abstinebat, vt Deiparæ obsequio illo placeret. Inguente iam morbo, se victimam obtulit coram Crucifixo positus genibus humi supplex capite ad terram vsque depresso. Quicquid portionis porrigebatur à medico, detecto capite, obedienter, cruce se primum signans accipiebat, obediens vsque ad mortem.

Leitio.

Confessio. quodid.

Mortific.

Mensa.

B.P.

Morbis.

XIII. DIE NOVEMBRIS.

PAVLVS KOSTKA.

13. Noueb. Polonus Petricouiz. 1677.

Vocatio.

Elemosyn.

Hoc die hunc ponit Stratius; cuius memoriam nec ego censeo prætermittendam: quippe quem ad Societatem, post diurnam flagitationem à P. Claudio Aquaiua susceptum affirmet Societatis Historia. Fuit Paulus B. Stanislai Kostkæ germanus, natu maior, & illi Viennæ haud satis æquus, nec multum pius: at postea totus ad Diuina couersus, cum parem sibi quæ vndeque placeret, coniugem minimè reperiret. Inde quippe argumentabatur, Deo id minime probari. Sancti Francisci Pa-

tribus auri tantum dedit, quantum cœnobio, ac templo erigendis opus erat Prasnij, ibidem templum oppidi locupletauit annuo vectigali. Ibidem amplas ædes erexit, quas Societati destinabat; sed cum Societati istic sedem figere haud è re videretur, eas ille Xenodochio donauit; torus orandi studio, ieiuniis, ac fortunis in pauperes effundendis intentus. Per ipsos 20. annos nullo die omisit recitare Diuinum, & Beatissimæ Virginis Matris officium. Dum tyrociniò iam impetrato pedem pararet imponere, auocatus est ad Collegium Beatorum.

Oratio.

B.V.

MMm

P. FER-